

Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznik w Krakowie (już dostawą do domu) K 1:50 na prowincyi z przesyłką pocztową 1:60 Prenumerata za granicą: msk. 1:50, frk. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolei.

NOWINY

DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz po lin 16 hal., na każdy następnny ras po 12 hal. i drobne ogłoszenia po 4 hal. od wycena (minimum 50 hal.). Nadesłane za wiersz petytowy 50 hal. Spół na każdej stronie po K 6.—, podpód K 4.— Załączniki K 20.— za tytuł. Literaty prowadzi w swoim zarządzie p. M. KOPCZYC.

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2 otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem. Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencya Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcyja i Administracyja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1 3 Telefon 840. Ekspedycyja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości nstnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 3. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Agraryuszce a urzędnicy.

W chwili, gdy rząd austriacki na skutek demonstracyjnych wieców urzędników, zdecydował się przyjąć przed parlament z nowym przedłożeniem, mającym na celu poprawę bytu funkcyjnarystów państwa, powinni wszyscy parlamentarzyści — i także wszystkie sfery zajmujące w tej sprawie pewne stanowisko krytyczne — zaznaczyć się dokładnie nie tylko w wysokości roszczeń na rzecz urzędników, lecz także z datami i sawierającą wysokość dochodów, płynących do kas państwowych w postaci podatków i różnych świadczeń ściganych od urzędników.

Kluby parlamentarne na ogół zajęły stanowisko przychylnie wobec żądań urzędników, a jedyny wyjątek stanowią agraryusze i wleci i mali.

Zdawałoby się, że agraryusze ponoszą największe ciężary na rzecz państwa, skoro tak się obawiają wydatków i usurpacji sobie praw do ochrony podlegli przed nadejściem nowych podatków. Tymczasem na podstawie danych statystycznych ministerstwa skarbu (Mittelrechnung des k. k. Finanzministeriums) dochodzimy do następującego rezultatu: W roku 1908 wynosił podatek gruntowy w całości państwie 58,500,000 koron, a względnie po strąceniu opłatów tylko kwotę 45,480,000 kor. Podatek domowo-klasowy 10,765,821 koron, a względnie po strąceniu 12 1/2% prc. opłatów tylko kwotę 9,473,893 „ Wreszcie podatek osobisto-dochodowy z dochodów z gruntów 5,026,888 „

Suma podatków w spłacanych przez agraryusów w r. i. o. i. o. bazarników — jakoteż wleci i mali — wynosiła 65,719,714 kor. W tym samym roku administracyjnym ścigano od urzędników tytułem 4:39% na wdowy 8,002,680 kor. tytułem takso nominalnych 5,849,973 „ tytułem podatku pensyjnego 3,050,693 „ a wreszcie tytułem podatku osobisto-dochodowego kwotę 27,619,679 „ razem 44,522,906 kor.

Gdy nadto do tej sumy doliczymy stemple do kwitów na pensye i inne drobne opłaty, to otrzymamy sumę około 50,000,000 kor. Tyle zwracają urzędnicy państwu ze swoich pensyj i innych dochodów, podczas gdy wykazana suma podatków spłacanych przez agraryusów, to nie tylko podatek od dochodów, ale także podatek od własnego majątku.

Jak są agraryusze uprawiali pod względem podatków na niekorzyść innych warstw, świadczy choćby ten jeden przykład, że do roku 1896 wynosił podatek gruntowy 75,000,000 kor., w roku 1908 tylko około 50,000,000 kor. Podatek osobisto-dochodowy z posiadłości gruntowych wynosił w roku 1908 tylko 7:24% całego podatku, zaś podatek osobisto-dochodowy z tytułu 39:54%.

Nie wdając się w szczegóły obliczenia innych podatków pośrednich, których agraryusze przeważnie wcale nie płacą, podczas gdy urzędnicy prawie każdy artykuł mają opodatkowany, musimy się przyjąć do przeko-

nia, że wysokość świadczeń ze strony urzędników na rzecz państwa jest o wiele wyższą od wysokości podatków opłacanych przez agraryusów.

Po ucieczce Sycyzyńskiego.

Sprawa odkrycia ucieczki spisku ani o krok nie posunęła się naprzód w ostatnich 24 godzinach. Jak to zwykle bywa w interesujących sprawach kryminalnych, władze zasypywane są wprost najrozmaitszymi donosami, które mają rzekomo naprowadzić na ślad sprawców. Rozmaitości detektyw i amatorstwa przypominają sobie ex post jakiś podejrzanym szczegół, widziany lub słyszany w krytycznym czasie, który rzekomo ze sprawą się łączy. Władze, które dotąd jeszcze ciągle kroczą po omacku, z konieczności badają te donosy, które później — jak większość wszystkich dotychczasowych „śladów” — okazują się błędnymi majakami.

Do tej kategorii należy, zdaje się, także doniesienie

o tajemniczym samochodzie,

uczynione w policyi stanisławowskiej przez agenta policyi czernowieckiej. Pan ten zeznał, że w piątek rano, to jest nazajutrz po ucieczce Sycyzyńskiego, widział przejeżdżającego samochodem, w którym siedziało dwóch ludzi, z których młodszy żywo przypominał wyglądem Sycyzyńskiego. Agent nie arestował ich, ponieważ o ucieczce nie jeszcze nie wiedział. Samochód popisał się w Czerniowcach i musiał się zatrzymać. Nieznajomi najprawdopodobniej polechali dalej koleją.

Arsztukowi Tarnawski

był już raz przesłuchiwany, odbyła się też u niego rewizya. Komendant warty wojskowej silnie obłączył Tarnawskiego. W noc ucieczki sam chodził po krytarzach więziarni i kilkakrotnie wychodził poza obrys warty wojskowej. Komendant warty wojskowej widział, jak Tarnawski wyszedł z gmachu więziarni z drugim dozorcą młodym, bez wąsów, który zewnętrznie przypominał Sycyzyńskiego. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że nikt inny, tylko Tarnawski wyprowadził Sycyzyńskiego.

Nieco światła na sprawę

rzecz charakterystyczna notatka „Narodowego Słowa” organu „Narodnego komitetu”. Dziennik ten w artykule p. t. „Czy uchwytają Sycyzyńskiego?” pisze, że ucieczkę uplanowali i przeprowadzili do świadczeni rewolucyjniści rosyjscy, otrzaskani już z tego rodzaju przedsięwzięciami i przygotowani, w razie pościgu, na wszystko. Oczywiście dochodzi dziennik ten do konkluzji, że Sycyzyński absolutnie nie zostanie ujęty.

Władze więzienne wydały list gończy za Sycyzyńskim. We Lwowie, w sferach policyjnych, panuje przeświadczenie, że Sycyzyński ukrywa się jeszcze w Galicyi.

Wojna włosko-turecka.

W Trypolitanii panuje obecnie pora deszczowa.

— To dziecko — oznajmił Bonracan naiwnie, bezwiednie.

Henryk skoczył. Zatoczył dokoła obłąkanym wzrokiem. Opuszczył głowę i pochylił się, jak gdyby spadał na jakąś ręką niewidzialną. Mruczał pomieszany:

— Dziecko!.. Dziecko nie żyje!

— Bonracan — rzekł rozszewroniony Trinquemaille — dobrześ powiedział: że dziecko nasze!..

— Obłągał! — wybuchnął Strapafar, targając wasy — on nie zna Królwiczka-Rębacza. Ach, biedny człowiek!

— Co, co? Pyta się, kto to jest Królwiczek-Rębacz? — zdziwił się Corpdibale z politowaniem. A Trinquemaille zakłonił głowę:

— Niema na świecie nikogo nad Królwiczka-Rębacza.

II.

Ukazuje się dziłk.

— Więc to ten człowiek — odezwał się znów Henryk — co to miał zajęcie z Rolandem de

I Turcy sprowadzają aeroplany. (Patrz artykuł)

wa, która utrudnia operacje wojskowe. Zresztą położenie jest tam niezmiennione.

Akcyja floty.

W kołach rządowych w Rzymie wyjaśniają, że nie prawda jest, jakoby akcyja floty już się rozpoczęła, ale nieprawdą też jest, jakoby flota została odwołana. Rządowi włoskiemu idzie przede wszystkim o to, by nie wywołać żadnych komplikacji. Gdyby flota operowała na morzu Adryatykiem i Jafanem, zaszkodziłoby prawdopodobnie rewalucyi w Macedonii, interesarce w Bułgaryi, i interesarce naturalnie Austro-Węgier. Aby to uniknąć, Włochy wstrzymują się od tych operacji. Ale poza tem doborowolnym ograniczeniem mają Włochy zupełnie wolną rękę i zrobia, co im się wyda za dobre.

Jakoż zdaje się, że Włochy akcyi na morzu Egejskim nie zaniechają. Włoska flota złożona z

18 okrętów przybyła do Dardanellów i zajęła stanowisko koło Sedibler i Kunkale. Kabel między Lemnos a Rhodos został przerywany.

Walki w Trypolitanii

Trypolska. Ajencya Stefaniego donosi: Wczoraj po południu podczas działalności rozwiniętej przez 84 p. p. zburzyła artylerya włoska dom, w którym zabarykadował się nieprzyjaciel i rzucił nas ogniem. Dwie kompanie przyspuściły atak i wypędziły Arabów z ich ukrycia. Gdy obie kompanie wracały na swe stanowiska, rozległy się strzały kilku Arabów, którzy zresztą zdołali ukryć swą pozycję przed oczami naszych żołnierzy. Kilku szeregowców odniosło rany.

Stan zdrowia żołnierzy włoskich, mimo niepodległej, jest dobry. O nieprzyjacielu mało mamy wiadomości, ponieważ nie sposób wyślaz na zwidy balon albo latawcze. Można tylko stwierdzić,

kl, wysunęły się cztery ręce. Ale żadna ręka nie chwyciła za sarkiewkę.

— Co na to powie nasza piaszyna? — mruknął Strapafar.

— To jego zdobycz, nie nasza! — opomniał Corpdibale.

— To byłby grzech śmiertelny! — westchnął Trinquemaille.

— Ja, dziecko by nas podniosło! — rzekł Bonracan.

Wszyscy czterej jednocześnie cofnęli się. Mieli miny godne politowania — nicponiów, którym wypadło grać rolę ludzi uczciwych. Wydawali wieści, zdolne poruszyć serca najwardze. Ale po sarkiewkę nie sięgnął żaden.

Pamiętał należyć, iż od wczoraj nie jedli nic więcej, prócz kawałka słoniny, ukradzionej przez Strapafara, a która wydawała się im, jakgdyby zrobioną ją z rogu. A jednak sarkiewki nie ruszyli.

Tenże sam Strapafar nierzdy się w czolo: przysłał mu do głowy idea. Zaraz ją poznamy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny przez MICHAŁA ZEVACO.

171 (Ciąg dalszy).

— Najpiękniejsza szpada Francyi i Włoch — wykrzyknął Corpdibale.

— Ja, ja! — wrzeszczał Bonracan — nasz mistrz!

Piaszyna najmilszego, golabek! — rozczulił się Strapafar i ocierał łzy.

— Królwiczek-Rębacz — wyrzekł Trinquemaille, i wszyscy czterej obłąkali głowy.

Henryk słuchał tego wszystkiego ponury, z wściekłością w sercu. Ale szczerze przeświadczenia, która była ze słów i oczu opryszków, wyrwała na niego wpływ szczególny: czuł rodzaj strachu, a nawet jakiś niekorzystny respekt. Nie zdawał sobie sprawy, że uczucia te przenikają go powoli coraz bardziej.

— Królwiczek-Rębacz! — rzekł wzruszając ramionami. — Ktoś-to to jest?

Pierwszy galicyjski Zakład pospiesznej naprawy obuwia na oczekanie! Słow. wytwórcze szewców w Krakowie „POŚPIECH” wszelkie naprawy obuwia

Ulica Studencka L. 4 (naprzeciw Uniwersytetu Jagiellońskiego), oraz ul. Grzegorzowska L. 10 Materyjał dobrowy. Ceny niskie, konkurencyjne.

Wprowadzona przez nas nowość, dotycząca w kraju naszym niebywała i niewidziana, przedstawia bardzo wielkie korzyści i wprost nieocenioną wygodę dla wszystkich, a szczególnie dla ludzi, zmuszonych do liczenia się z czasem i pieniędzmi, pragnących mieć obuwie naprawione szybko, trwale, porządnie i tanio!

że dowód żywności i broni od granicy tunelacji skłoty (twa dala). Tam jest główne źródło zapowietniania nieprzyjaciela w środku żywności Turcy, mając ten dowód, wywierają tam samą wplyw na Arabów.

W samym Trypolisie panuje zupełny spokój. Zresztą zarządzone w mieście i okolicy rozległe środki. Zarząd lokalny, zorganizowany przez Włochów, stara się o zaopatrzenie mieszkańców w żywność.

W Benghazi odkrył oddział konnicy podczas wycieczki zapasy amunicji i broni, porzucone przez Turków.

W nocy z dnia 12 na 13 b. m. napadli Turcy na włoski front północno-zachodni w Der-nie. Odparto ich ze stratami. Włosi mieli dwóch rannych.

Skutki wojny na Morzu Egejskim dla Austrii

Rozpoczęcie operacji wojennych przez flotę włoską na morzu Egejskim zdawa dotychczas cios ruchowi handlowemu Austrii z Lewantu. Okręty Lloyd'a, karawany codziennie między Trystem a portami lewantryjskimi wstrzymują się zeglina na pierwszą wiadomość o włoskiej akcji wojennej. Już obecnie, wobec zaniknięcia sfery handlowych, eksport towarów zja Tryst do Lewantu zmniejszył się znacznie.

Sily włoskie.

Medyolan. Donoszą stąd, że na wyprawę do Trypolisa dotychczas już zmobilizowano 100 tysięcy żołnierzy włoskich z całej tej liczby 78 tysięcy znajdują się już na placu boju. Niezależnie od tego ma być zmobilizowanych jeszcze 150 tysięcy rezerwistów.

Woda dla armii.

Donoszą z Medyolanu, że czyniono się na wielką skalę przygotowania celem zapotrzebowania armii włoskiej w Trypolisie w wodę. Mianowicie w arsenale północno-włoskiej roboty popiecznie skrzynie żelazne, mające służyć do transportu wody. Skrzynie te z wodą będą towarzyszyły korpomui ekspedycyjnemu włoskiemu podczas marszu w głąb Trypolisa.

Postępy rewolucji w Chinach.

Interwencja Stanów Zjednoczonych. — Japonia domaga się rozbioru Chin. — Z chińskiej izby konstytucyjnej.

Najlepszym dowodem powodzenia rewolucjonistów chińskich jest nadchodząca dzisiaj z Nowego Jorku urzędowa wiadomość, o zamierzonej i postanowionej interwencji Stanów Zjednoczonych. Pretekstem do interwencji jest okoliczność, że ani wojska carskie, ani rewolucyjne nie będą w stanie zapewnić odpowiedniej obrony obcym poddanym. Stany Zjednoczone gotowe są wysłać do Chinach na ląd 10 000 wojska i ocentrować na wodach chińskich całą flotę atlantycką.

Natomiast drugi sąsiad Chin, Japonia, jest za bardziej radykalnym środkiem, anizeli „interwencja”. Prasa japońska codziennie wypowiada się za koniecznością wzmieszenia się do sprawy Chin. Dziennik „Kokumin” uważa pragnienie poszczególnych prowincji Chin politycznego umocnienia się za niezależny powód do podzielenia Chin przez mocarstwa.

W tymczasem w Pekinie odbyło się onegdaj posiedzenie Izby konstytucyjnej, na którym obecnych było 85 posłów, przywziano z listy mianowanych przez rząd. Wyłączano telegrama Henskiego komiteta prowincjonalnego, protestującego przeciwko pożyczce 90 000 000 franków i oskarżającego posłów o zaprowadzenie politycznej reformy. W sprawie zwolnienia konstytucyjny posłowie orzekli, że w obecnym stanie rzeczy zwlanie jest bardzo trudne do uszczególnienia.

Wawronie. Departament państwowy postanowił wysłać jeden pakt niechętny z Manili do Kintawantu, aby spełnić zobowiązania międzynarodowe, objęte przez Chiny podczas powstania Borewó do celu połączenia między Pekinem, a morzem. Rząd amerykański zapewnia, że zarządzenie to nie ma znaczenia politycznego.

„Okrucieństwa włoskie”.

Znakomity dziennikarz włoski Luigi Barzini, który od początku wyprawy przebywa w Trypolisie, zaprzecza, jakoby włoscy żołnierze dopuścili się w Trypolisie okrucieństw i rzezi. Relacja Barziniego jest interesująca, ale nie może osłabić wrażenia grozy, jakiej świat doznał czytając opisy przesłane przez i n a ych również wiarygodnych korespondentów. Sam Barzini przyznaje, że osza mian być „sztychaczem” a można sobie wyobrazić jak wygląda takie „oczyszczanie” dokonywane przez prostych dzikich włoskich żołnierzy, zwłaszcza że ci żołnierze palali chęcią zemsty na Arabach za barbarzyńskie morderstwa rannych Włochów.

P. Barzini pisze:

Wyprawa włoska była przygotowaną na wojnę z Turkami, nie na powstanie arabskie, zwłaszcza, gdy w pierwszych dniach po zajęciu Trypolisu Arabi zachowywali się jak najprzejrzystej. Rząd włoski wysłał dwa statki z żywnością, którą rozdano między ludność arabską.

W dniu 23 października forpoczą włoskie na wschodnim brzegu oazy składały się z małych grup bersalierów, rozmieszczonych w okopach między palmami, w bliskości domów. Ponieważ nie obawiano się niczego ze strony Arabów, więc nie oczyszczano przed i za szafkami pola z drzew i krzewów, nie burzono domów, wogóle nie tykało niczego, aby nie przyporządkować mieszkańcom najmniejszej straty. Tak szanowano własność tyblichów, że drzewo do palenia na białku sprowadzano z Włoch na okrętach, aby nie uronić się przed potrzebą wycinania palm. Nie spodziewano się, że te drzewa i mury posłużą Arabom do urządzenia zasadzek. Zrana dnia 23 Arabi pojawili się jak zwykle między wojskiem, rozmawiali na migi z żołnierzami, brali od nich jedzenie, jak zwykle i jak zwykle bratali się z bersalierami. Nagle znikli i zaczęła się piekielna kanonada ze wszystkich stron.

Barzini opisuje tę walkę, podobnie pisze:

Włosi nie mieli topkuzi, mieli jednak, potem rzucali się na bagnety, zdobywając każdą drzewo z osobna, każde okno domu, aby przewadzić łafach, „cdniającą” od miasta Arabowie, zdobywszy pozycje włoskie, rzucili się przedawczykiem na posterunki sanitarne, masakrując rannych. „Zaczęło się — pisze Barzini — okrutne rzeźnictwo, najohydniejsze kaleczenie nieszczęśliwych, którzy zabijali się sami, aby nie wpaść żywcem w ręce bestialskiego wroga. Opowiadam rzeczy, których nie odważyłbym się inaczej powtórzyć, tak były straszne. — Widziałem tropy naszych obłąkane, poprzecywane sztyletami, pokaleczone, podarte pognaciami w sposób ohydny, jak leżały z wnetrznością wierzchni warstwy wstrząsanych ładunków. Posilki, wyjęte z bersalierów, zostały wstrzymane przez Arabów, kogo strzelił Feokim, sześć godzin trwała walka, zanim Włosi zdolali się przebić przez swych wczorajszych „przyjaciół”. Trzeba było oczyścić oazę z podstępnego nieprzyjaciela. — To zadanie podjął plnk 23 piechoty.

Generał Caneva ogłosił proklamację arabską, że każdy Arab, schwyty z bronią w ręku, będzie rozstrzelany, tak samo kara śmierci czeka każdego, kto przeobrażenie i siebie broń. Żołnierza — pisze Barzini — łagodzil(i) ten słuszny wyrok. Widziałem całe karawany więźniów, które prowadzili do więzienia, zamiast ich na miejscu rozstrzelaw. Śmierć na miejscu ponosił ci tylko, którzy schwyty z bronią w ręku, strzelali do naszych.

Dnia 25 zaczęto znów strzelać w mieście do przeobrażających żołnierzy. Dnia 26, podczas ataku tureckiego, tłum Arabów rzucił się znów na tyły naszych linii bojowych. Zwrócił się przeciw nim, a każda nlica była forteca, musieliśmy zdobywać każdy dom z osobna, a walczyli się na dwa fronty.

Jeszcze 27 całej szmaty oazy bronili się gwałtownie. Na niektóre domy trzeba było zatacać działa. Znajdowano w nich amunicję i dynamit setkami kilogramów, karabiny, palasze, sztandary tureckie. Zbrodnia byłoby trwać w dalszej bezczynności. Oaza została opróżniona z Arabów, mieszkańcy zadowolony na wielebny, ich własność jest otoczona najnarrowszą opieką, konieczności i gotówkę, znalezione przy więźniach i przy straconych, są złożone w Banco di Roma. Nie zaszedł ani jeden najdrobniejszy fakt rabunku(?)

„Być może(?) —daje Barzini, że przy walce w zakrzewieniach i przy odpowiadaniu na strzały zgineła jaka kobieta lub jakiś starzec(i) ale to nie wina żołnierzy włoskich, trzeba zdjąć sobie sprawę ze scen, jakie się rozgrywały, ze słusznego, indziej oburzenia wojak, które znalazły się nie wobec przeciwnika, ale wobec zbrodniarza, które widziały zohydny tryb swych towarzyszy i tylko wysiłkiem heroizmu powstrzymali burzą zrewawy, groźną miastu Repreza była bardzo krótka i włączam ją za niedostateczną(i) najlepszy dowód, że i dzisiaj niewdziężne ręce posyłają kula z tyłu na naszych żołnierzy i przecinają druty telegrafu polowego. Ale żołnierz włoski jest bonenfant, niezdołny do okrucieństwa(?) nie popielono ani jednego czynu, który możnaby choć w przybliżeniu zestawić z okropnościami, w jakie obfituje historia walk kolonialnych. Akcja ograniczyła się do tego, co nakazywała konieczność obrony. Arabi pierwsi to przyznają(i)!”

Portowe nonsensy.

W wczorajszym „Głosie Narodu” pojawia się korespondencja z Wiednia (Z), która od początku do końca jest bezgranicznie nonsensem.

Wtedy doprawdy, że prasa codzienna udziela gościnie podobnym elektrakcyom, które — zdolne oblaścianić opinię publiczną — świadczą o niesłychanej ignorancji ich autorów.

W alarmującej formie donosi ów p. z Wiednia, że roboty około budowy bulwarów wisłańskich zostały wstrzymane, „gdyż w kierownictwie budowy dróg wodnych, zapamiętano o tem, że pod mostem podgórskim ma być zbudowany port, którego budowa w tem miejscu została zastrzeżona specjalną umową z Rosyami!”

Każdemu wiadomo, że port ma być zbudowany w Płaszowie i nigdy nie było nawet mowy o tem, by miał on być zbudowany koło mostu podgórskiego. Nigdy nie toczyły się w tej sprawie żadne pertraktacje z Rosy, która, nie wiadomo z jakiego tytułu, miałyby się mieszad do sprawy czysto wewnętrznej, jaką jest budowa portu. Należy pogratulować owemu korespondentowi znajomości prawa międzynarodowego.

Sprawa cała — po zasięgnięciu odpowiednich informacji — przedstawia się następująco:

Obecny most podgórski po wybudowaniu nowego w wylociu ul. Starowiejskiej, zostanie skasowany, gdyż jest on zaplecie „banfillig” a nadto dotychczasowa rozciągłość jego przeszedł jest z wąską dla projektowanej żegluga parowej na Wisłę. Chodzi zatem o to, czy nowy most zostanie zbudowany na tam samym miejscu, jak tego życzy sobie miasto Podgórze, czy też w wylociu ul. Krakowskiej w myśl życzeń gminy krakowskiej. Rząd skłania się do budowy mostu na dotychczasowym miejscu, gdyż kosztta budowy byłyby mniejsze, jako że nasypy przybrzeżne pozostają po starym moście.

O ileby atoli gmina krakowska pokryła kosztta nasypów nadbrzeżnych (kilkadziesiąt tysięcy kor.) przy ewentualnym moście w przedmieściu ul. Krakowskiej, rząd byłby skłonny wybudować nowy most w myśl życzeń gminy krakowskiej tak, że obecny „most podgórski” raz na zawsze przestaly był istnieć.

Otóż tylko na wypadek zbudowania nowego mostu w wylociu ul. Krakowskiej, musiałyby obecne mury bulwarowa koło mostu podgórskiego — dla ułatwienia ladowania statkom — nieleż znaczącej zmianie konstrukcyjnej, zmianie, która techniczna jest zabawką a finansowo nie przekracza kwoty 80 000 kor. Tyle zatem jest prawdy na alarmującym doniesieniu „Głosu Narodu”, przycem nieprawdą jest, by robotm zabiehanco, względnie, by zasza jakaś „omyłka”, z której ignorant-autor dedukuje już „obowiązek placenia milionowego odszkodowania przedsiębiorcom prywatnym”.

P. prof. Tadusz Sikorski, uznana powaga w dziedzinie budowy dróg wodnych, do którego zwróciliśmy się po informacje w danej sprawie, w całości potwierdził nasze poprzednie uwagi z tem, że cała wiadomość „Głosu Narodu” ma swoje źródło prawdopodobnie w okoliczności, że dzisiejsze opaski kamienne na Wisłę, które są o kilka a względnie kilkanaście metrów oddalone od murów bulwarowych, zostaną przybliżone prawie do samego podłoża murów, atęby dzisiaj i że statki wisłańskie i galary mogły przybić do brzegu. Przypomnie bowiem należy, że skoro roboty kanalizacyjne na Wisłę zostaną okofczone i jż przytęją wody na Wisłę poniżej Krakowa wybudowany, to nie tylko dziesiętne maie statki ale i wielkie statki kanaloowe o pojemności 600 tona będą mogły wprost do murów bulwarowych przybić, gdyż woda w korycie Wisły będzie spłuczona.

Z kraju.

Wadowice. (Wenta. — Zabawa na św. Katarzynie. — Z sądu). Tow. Pań św. Wincentego a Paulo urządziło dnia 17 grudnia w sali „Sokoła” wenta. Podczas wenty koncertem będzie muzyka 56 p.

Tragedyjna zabawa tancerowa na św. Katarzynie zapowiada się bardzo dobrze. Przed tańcami odbędzie się koncert, który będzie wielce zainteresowanie, bo udział w nim przyrzekły najlepsze sily amatorskie.

Wielki zwód i przoryczenie spraw wśród tutejszych wyższych urzędników sądowych ostatni awans na wyższy sąd wyższego. Poraz który niewiadomo dlaczego pominięto jednego z najszlachetniejszych i najpracowitszych radców, który za czasów prezydentury radcy dawni dra Stawarskiego był jego prawą ręką i prowadził najtrudniejsze i najwięcej zwikłane rozprawy.

Trup bez głowy. Z Przemysła donoszą: Na granicy w Murarzu, o sześć kilometrów od Ustrzyk odległej, znalazłono dnia 11 b. m. zwolki dwadzieścia kiloletniej dziewczyny, z głową odcięta, nieda. Na ciele nieścisłowej nie znalazłono ponadto żadnych obrażeń. Wnosząc z ubrania, zamierdanu dopiero co powrócił z Ameryki i prawdopodobnie do którejś wsi polskiej szła

połem od stacyi kolejowej. Śledztwo wskazuje na mord w celach rabunków.

Wydziałowie Kryniccy. Do Wiednia adła się deputacja właścicieli zdrojowisk galicyjskich, ped wodzą Jana hr. Potockiego z propozycyą, aby rząd wydzierżawił Krynicę, gdyż w takim tylko razie Krynicca stanie na wysokości dzisiejszych wymagań.

Z Bielska-Białej.

Zajęcie w Domu polskim na Blichu w Bielsku. W starym Domu polskim na Blichu odbywają się od dwóch lat stale odczyty. Zaprowadził je prof. Podgórkis, obecnie akcyta tż zajmujący się dalszym ciągu prof. Sierakowski. Dnia 7 bm. przybyli na odczyt robotnicy, zostali ku swemu oburzeniu muzyką i tańcem, które tu urządził hufcowy rządzący w Domu polskim od czasu śmierci ka. Siojłowskiemu jakby we własnym Kłku robotników poszło do redakcyi „Więścia i Peczokki” ze skargą do p. Zamoorskiego, tymczasem jednak nadszedł prof. Podgórkis i przedmówił do uczestników zabawy, a wykazując im niestosowność postępków, starał się nakłonić do opuszczenia sali. Spotkawszy się z oporem rozkazał wprost tańczącym wyjść z Domu. Co gdy się stało, rozposzali się wykład.

Zgromadzenie w sprawie składnicy tuwarowej Tow. Kółek roln. w Białej. W ub. niedzielę odbyło się w Białej wielkie zgromadzenie pod przewod. r. m. p. K. Sadlika, na którym sprawie składnicy tuwarowej w Białej omawiali prof. Z. Podgórkis, dyr. Stein, p. Urbaniec, p. Rylich, ks. Rosławicz, prof. Butkowiak, prof. Matuszewski p. Kuś i pos. Zamoorski. Z przedłożonych sprawozdań wynika, że dotychczas zebrano udziałów 20 299 kor., gotówki 9 350 kor. Otwarcie sklepu składnicy ma nastąpić w najbliższym czasie.

Strejk w Bielsku. U firmy H. Braun w Bielsku rozpoczął się z. m. strejk, który zakończył się po tygodniu pomyślnym wynikiem dla robotników, gdyż na konferencyi Związku przemyślowców podwyższono im płace.

Gminy w Białej uchwały ostatecznie postanowienia — sprowadzić kilka wagonów zeńmiaków z wschodniej części kraju i sprzedawać je biedniejszej ludności na razie w ilości po 50 kg. Cien jeszcze nie ustalono, będą one jednak niższe od żądanych na taiga przez włościan.

I Turcy sprowadzą aeroplany.

(Patrz ilustracyę).

Abdy dodać ducha swojemu wojsku i szarzem pakaz, że aeroplany nie są cudownym włoskiem wynalazkiem, rząd turecki zamierza także sprowadzić do Trypolitan tawce i uż. ich praców Włochom. Przed kilku dniami doniosły dzienniki, że ambasador turecki w Paryżu stara się o zaangażowanie kilku lotników francuskich do służby w Trypolisie. Turcy mają areszt sam kilka oficerów, obznajomionych z sztuką lotniczą a przed tygodniem wysłano z Konstancyi kilka aeroplanów do Tunis i do Egiptu, atąd na wielebny mają być przewiezione do Trypolitan. Ilustracya nasza przedstawia według jednego z plan angielskich scenę ladowania latawca na „okrety pustyń” czyli wielebny na granicy Tenisy, gdzie władze francuskie patrz. przez palce na akcyę arabską tureką.

Ze świata.

Morderstwo rabunkowe na Węgrzech. W Preszburgu (Possoni) na Węgrzech zamordowano dnia 11 bm. trafikantkę, wdowę Nemeth i jej córkę, w celn rabunkowych.

Morderstwo tego dopuścił się, jak władza wyśledziła, 22 letni kelner Józef Benesz z Preszburga i 20-letni szofer Rudolf Siebatak z Wiednia, którzy po dokonaniu morderstwa i rabunku zbiegli w niewiadomym kierunku. Za zbiegłymi rozpisano listy gończe.

Chetli wczoraj. Z Białegostoku donoszą: Kilku młodych uczniów 15-16-letnich, zaczęli osazy się zosazywać, przychodząc, zapraszając „wzraski” i postanowili w tym celu zejść za granicę. Nie mając pieniędzy, wyszli w cyklodromie cztery rowery, które zastawili w lombardzie, a jeden z uczniów zabrał ojcu pieniądze. Na granicy ustawiali pręmknąć się i, nie zwyczajną na wołanie sztydłwach, zšli dalej. — Straż pograniczna dała kilka strzałów, które połozily tropem dwóch uczniów. Pozostali dwaj przeszli granicę, lecz zatrzymali ich dwaj żandarmi pruscy i odesłali z powrotem do Białegostoku.

Także obrona kobiet. Pan Jan Finot, w swej iaskawości, podjął w paryskiej „Revue” obronę kobiet, tych powieści, zaprzagnął „wzraski” i postanowili w tym celu zejść za granicę. Nie mając pieniędzy, wyszli w cyklodromie cztery rowery, które zastawili w lombardzie, a jeden z uczniów zabrał ojcu pieniądze. Na granicy ustawiali pręmknąć się i, nie zwyczajną na wołanie sztydłwach, zšli dalej. — Straż pograniczna dała kilka strzałów, które połozily tropem dwóch uczniów. Pozostali dwaj przeszli granicę, lecz zatrzymali ich dwaj żandarmi pruscy i odesłali z powrotem do Białegostoku.

Także obrona kobiet. Pan Jan Finot, w swej iaskawości, podjął w paryskiej „Revue” obronę kobiet, tych powieści, zaprzagnął „wzraski” i postanowili w tym celu zejść za granicę. Nie mając pieniędzy, wyszli w cyklodromie cztery rowery, które zastawili w lombardzie, a jeden z uczniów zabrał ojcu pieniądze. Na granicy ustawiali pręmknąć się i, nie zwyczajną na wołanie sztydłwach, zšli dalej. — Straż pograniczna dała kilka strzałów, które połozily tropem dwóch uczniów. Pozostali dwaj przeszli granicę, lecz zatrzymali ich dwaj żandarmi pruscy i odesłali z powrotem do Białegostoku.

Także obrona kobiet. Pan Jan Finot, w swej iaskawości, podjął w paryskiej „Revue” obronę kobiet, tych powieści, zaprzagnął „wzraski” i postanowili w tym celu zejść za granicę. Nie mając pieniędzy, wyszli w cyklodromie cztery rowery, które zastawili w lombardzie, a jeden z uczniów zabrał ojcu pieniądze. Na granicy ustawiali pręmknąć się i, nie zwyczajną na wołanie sztydłwach, zšli dalej. — Straż pograniczna dała kilka strzałów, które połozily tropem dwóch uczniów. Pozostali dwaj przeszli granicę, lecz zatrzymali ich dwaj żandarmi pruscy i odesłali z powrotem do Białegostoku.

EMIL GOLDWASSE w Krakowie
obecnie tylko **GRODZKA Nr. 25** (w pobliżu Magistratu)
zegarki, zegary, budziki
pięćciorki, kolczyki oraz **wszelkie wyroby jubilerskie** poleca
w Krakowie **Emil Goldwasser** tylko **Grodzka Nr. 25**

ZA DARMO
i opłacenie wyśle bogate
i ilustrowane cenniki!
Naskładzie: żyłki, żyłeczki, Cakiernice
Etalery oraz wszelkie wyroby z chińsk. srebra

Na jesień zimę: **Rekawiczki, Kamasze, Pończochy, Skarpetki** poleca w **wielkim wyborze i przystępnych cenach**

C. SZCZĘPIŃSKI, Kraków, **GRODZKA**

kobiety ma kilka przyczyn, głównymi są wedle p. Finot: niedostatek krwi i mała zawartość soli w jej organizmie. Krew męska zawiera 4.600.000 czerwonych ciałek na milimetr kubyczny, wówczas, gdy krew kobieca — 3.600.000. W stanie suchym ciążka kręć męczyzny waży około 100 więcej, niż kobiecy. Długość ciała i organów kobiecy jest daleko niższą w stosunku do męskiego. Na szczeblach drabiny świata zwierzęcego najwyższą stoją te gatunki, które nie wzięcie zawierają soli. Ptak ma jej więcej, niż ryba, i która znów w tym względzie przewyższa żabę. W jednym i tym samym zwierzęciu największą zawartość soli mają te części ciała, które są w najczystszej cieczy. Udo kury zawiera jej więcej, niż skrzydła, gdyż częściej jest w ruchu. Z tego wynika, że umyślny rozwój człowieka jest kwestyą zawartości soli. Długo jej proporcja w organizmie wytworzyła Leonarda de Vinci, Wagniera i Goethe'ów (!). Faktami natdatnymi wywodami uprawdopodobnia p. Finot Kobiecy.

Milioner-żołnierz żony. Z Nowego Jorka telegrafują że próbe do ośmiakwieniu wytworzonej przez milionera Henryka Clay'a, który skazany został na śmierć za zamordowanie żony, prezydent Taft odrzucił. Wyrok wykonany zostanie prawdopodobnie 24 b. m. (O sprawie tej doniesiliśmy obszernie poprzednio w związku z zamieszczoną równocześnie ryciną. *Przyp. red.*)

Co słyszał w mieście?

Z teatru miejskiego. Wskutek niezwykłego powodzenia jakiego doznała sztuka p. t. „Kobieta i pajac” dyr. teatru czuje się zniewolona do zmiany repertoaru, tak, że w piątek zamiast „Grubych rąk” — daną będzie „Kobieta i pajac” — poraz szósty z pania Mozowska w świetnie przez nią granej roli Conchity.

Drugii koncert Towarzystwa muzycznego. Drogii symfoniczny koncert Tow. muz. odbędzie się d. 24 listopada b. r. Będzie to wieczór wyłącznie orkiestralny o programie niezwykle zajmującym, zawierającym przedewszystkiem najgenialniejsze dzieła Beethovena: symfonia IX. Wykonane będą pierwsze trzy części z opuszczeniem ostatniego z powodu zbyt trudnego zadania sił choralnych. (Takić częściowe wykonanie symfonii IX. jest częste są granią w zwyczaju jak obecnie w sesjonie letniej w Monachium). Prócz tego orkiestra grać będzie poraz pierwszy Wagnera: „Cud wielkopłakowy” z Parsifala, wstępu „Korynol” Beethovena i charakterystyczny „Taniec słowiański” Dvoraka, najefektowniejsze w instrumentacji dzieło czeskiej muzyki symfonicznej.

Bilety dla członków Tow. muz. po cenach znolowanych od K. 1.— do K. 8:40 (wraz z opłatą na ubiegich) sprzedaje kancelaria Tow. muz. do dnia 11 b. m. włącznie w godzinach od 12—1 i od 5—6 wieczór.

Od dnia 12 b. m. nabywać można w kielogarni Krzyżanowskiego, Rynek główny linia A—B.

Wystawa wspaniałej polskiej sztuki kościelnej. Przejęli na wystawę kościelną nadszły wają bardzo licznie. Kierownictwa wydawnictw związanych z wystawą kościelną podjął się i prowadzić Jan Tytuski, kierownik Instytutu Katedrałowego o wytwornem wyglądzie oddany obecnie pod prasę zawierając także liczne ogłoszenia polskich wytwórców.

Premia Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie za r. 1911 już się ukazała. Przewidziano według pastalgowego kartonu s. p. Stanisława Wyspiańskiego, pl. Salomeę w chwili świętej ekstazy, kiedy przybrałaby habit francuskańska, rzuca koronę kralęjącą. Bogo się poświęcając.

Reprodukcyą pięknego utworu niezkompletnego poety i artysty wykonaną została według obrazu własności pani Elisy Farskiej.

Dotychczas w sobie przy nadzwyczajnej, klasycznej proporcji w ujęciu Linnaea, w środkach artystycznych także pierwiastek nielubienia postępczego. Można też nigdzie silnie w dziełach artysty-poety nie skłócały się ze sobą z taką harmonią plastycznie odcienie kształtów z potęchliwym natchnieniem. Patrząc na, ciekaw jakby klasycznej formy pieśń greckiej strofa, aszjęta została w kształt widzialny i wywulkan w pastelo o dyskretnem zabarwieniu.

Utwór Wyspiańskiego powstał około r. 1898 na zamówienie O. Francuskiand w Krakowie, jako projekt na witraż gnieźniowski okna prezbiterium, skąd jego niewielka forma wydolniona i przedoleśloną pod ródka. Towarzystwo pragnąc ułatwić osobom sprawnie stosującym ram, wzięło na skład ramy opatrzone tablicy w jakie Wyspiański awybił był swoje prace i odpowiednio je umieszczenia i oprawy po cenie: za mahoniowe 7 zł, za ciarne lub dębowe 6 k., za olchowe 5 k. 60 b., za sosnowe 5 k.

Zamiejscowym rozsyła Towarzystwo na zamówienie ramy nieoskone o 50 hal, taniej, nie licząc kosztów opakowania.

O mandacie z okręgu Jasło-Gorlice. Od p. dra Maryjana Sterzawskiego otrzymano list, w którym, prosząc notaki niektórych dzienników, stanowczo oświadcza, iż o mandat posia do Sejmu

z okręgu Jasło-Gorlice nie ubiega się, ani ubiegać się nie myśli.

Uniwarytet ludowy im. A. Mickiewicza. W programie wykładów na listopad i grudzień zaznasy następujące zmiany: zamiast fizyki, w te same dni, odbędzie się wykład p. Henryka Kofodalskiego o filozofii Dawida Hume'a (17, 24 listopada, 1 i 8 grudnia); p. Tytusa Filipowicza pogadanki o Anglii (19 i 26 listopada); dra Stanisława Kota o Arystanach polskich (3 grudnia); p. Marji Markowicz-Mikiewiczowej o Krymie (15, 18 i 22 grudnia) Wykład p. K. Azapolskiego o Strianobrodzie przeniesiony został z dnia 9 na 3 grudnia.

Przeniesienia Inspektoratu pocztowego. Biura Inspektoratu pocztowego zostały przeniesione z gmachu głównego urzędu pocztowego na alicę Szajskiego 13 parter.

Z Tow. fotografów-amatorów. W piątek 17 b. m. o godz. pól do 7 me, wieczorem odbędzie się w lokalu Tow. im. Karmelickiej 1. 15, wieczór poświęcony widozłom autochromowym (sędzię w barwach naturalnych).

Z Tow. weteranów wojsk. Walne zgromadzenie członków korp. weteranów w Podgórzu odbędzie się w niedzielę 19 b. m. o godz. 10 rano w lokalu własnym przy ul. Mickiewicza 24.

Związek niewiast żydowskich. Na podstawie zatwierdzenia przez namiestnictwo statutów sżawiżzło się w Krakowie Stowarzyszenie pod nazwą „Związek niewiast żydowskich”. — Celem Stowarzyszenia jest: Zająć wszystkie niewiasty żydowskie do wspólnej pracy na polu humanitarnej, dobroczynnej, kulturalnej i awalecjanie handlu diewczętami.

Stowarzyszenie ukonstytuowało się niedawno i wybrało Zarząd, składający się z następujących pan: J. Szewcy jako przewodniczącej, S. Tulowskiej jako wiceprzewodzącej, K. Landstamowej jako skarbniczki, H. Horowitzowej jako sekretarki; oprócz tego należą do Zarządu panie: Fr. Blochowa, drowa R. Korogold i M. Thonowa oraz dr. O. Thon.

Pokazani przez pny. Kroniki pogotowia ratunkowego notują wczoraj wypróbkę pokąsania przez pny. Wieceorem w Ludwinowie pokąsał pies 15-letniego pomocnika murarskiego Władysława Idena, w ul. za Zieloną w Krakowie uściska Konrada Hrabego. Ob pokąsaczonym polecono udać się do szpitalu prof. Bujiwda.

Nieszczęśliwy wypadek przy pracy. Na ciele, Franciszka Kasperowicza, pracującego w rzeźni m., spadła wstęga cegła, belka i dotkliwie go pokąsała.

Kradzież drabinek wraz z kaniem. Działaj w nocny sanawży 18-letni Franciszek Sikora, z Mikolaj Kaszyński, właściciel drabinek Nr 118, poszedł konia wraz z dorózką na uly, a sam wstał do szynku Weindlaga przy ul. Lubicz Skorazystawczy tady z nieobecności właściciela akcyjny na koszt i odjechał. Sposobrzeżono jednak kradzież i zawiadomiono o niej właściciela, który za cielekającym puścił się w pogon wyjątej dorózką, dopędził się za miastem i szolał przetrzymać. Sikora doprowadzony na inspekcję policyjną odmówił się, że był pijany i nie zdawał sobie sprawy z tego, co czyni

Kradzież obrazu. Nieznany dotychczas sprawca skradł z portfelka prof. dra Chlomyk'ego obraz nieannego mistrza holenderskiego, malowany na drewnie, wartości kilkadziesiąt koron. Za sprawcą śledzi policja.

Arestowanie złodzieja. Policja aresztowała wczoraj 62-letniego Jana Kawęckiego, który se skiepu p. Margielowej przy ul. Dietkowskiej skradł sztukę sukna, wartości 60 kor.

Z kroniki żółtebnj. Wojciech Płochowski, znany artysta malarz, zmarł w Strichach pod Kutnem, w gub. warszawskiej. Ś. p. Płochowski urodził się w 1846 r. w Noszarnie pod Miawą.

Repartuar teatru miejskiego im. Słowackiego. Piątek „Kobieta i pajac”.

Sobota „Cz. sam.”.

Niedziela pomy „Nierówny tancerz”.

Niedziela wiecz. „Zaczarowane koło”.

Z sali sądowej. O budy na Blanich.

Kontraktom z dnia 3 sierpnia 1910 r. wydzierżawia gmina miasta Krakowa drowi Tadeuszowi Dąbrowskiemu część gruntu miejskiego, zwanego „Blonia” naprzeciw Parku Jordana o powierzchni 41.042 m kw. na czas od 1 sierpnia 1910 r. do 31 października 1911 r. z tem, że dzierżawa ta kończy się bezwarunkowo bez żadnego wypowiedzenia dnia 31 października 1911 r. Ze względu, że uścienie powyższych budynków wymaga 4 tygodnie czasu, przeto postanowiono w kontrakcie, że dzierżawca ma natychmiast po dniu 31 października 1911 r. przystąpić do uścieniania zabudowań i w ciągu 4 tygodni takowe w zupełności uścienić.

Pismem z 7 Intego 1911 r. zawiadomil dr Tadeusz Dąbrowski gminę m. Krakowa na ręce magistratu, że prawa z tego kontraktu i obowiązki przelał na p. Maryjana Dąbrowskiego „i spółkę”, nie wymieniając nazwisk współników.

Pismem z 20 kwietnia 1911 r. donieśli pp. Roman Grunwald i Józef Kleinberger, że weszli

w spółkę z Maryanem Dąbrowskim co do praw i obowiązków z powyższego kontraktu, wskutek czego dra Tadeusza Dąbrowskiego. Wskutek tej cesy nie zwolnił się jednak dr Tadeusz Dąbrowski od obowiązków, przyjętych powyższym kontraktem wobec gminy m. Krakowa, ponieważ gmina nie zawarła z nim umowy dysponcyjnej.

Dr Tadeusz Dąbrowski zaś tego współnikowi i prawonabywcy mimo zgadzania w dniu 31 października 1911 r. powyższemu dzierżawcy, nie rozpoznił do dnia skargi uścwać powyżej wymienionych budynków, a nawet dalsze się stęszć, że ich nie usuna, a gdyby wina w myśl § 669 pr. cyw. w 14 dniach nie wniosła skargi o oddanie gruntu, dzierżawca milcząc o przedziwiałaby się na rok następnym, skutkiem czego gmina wniosła przed sędzią swego adw. dra K. Bakowskiego skargę o zawyrokanie, że powyższemu dzierżawca zgasa z dniem 31 października 1911 r., a skutkiem tego winni są pozwanzi dr Tadeusz Dąbrowski, Maryan Dąbrowski, Roman Grunwald i Józef Kleinberger natychmiast rozpocząć uścwanie wszelkich zabudowań i oddać tenże grunt gminie m. Krakowa do 4 tygodni pod rygorem egzekucji oraz oczyścić zapłacić gminie m. Krakowa kosztę tego sporu.

Na skargę tę wyznaczył sąd pow. cyw. na dzień dzisiejszy t. zw. „pierwszą audyencyę”, na której pozwanzi nie podnieśli żadnych formalnych zarzutów, a sędzia p. Rutowski i wyznaczył audyencyę do rozprawy kontradyktoryjnej na 24 listopada. Dr Tadeusz Dąbrowski stawiał oskarżenia, w imieniu reatzy powozanych adw. dr Lieberman.

Pozwanzi prywatnie oświadczyli, iż na rozprawie podniosą zarzut, że skarga jest rzekomo przedwczesna.

Z sądu powiatowego. (Cierpliwcy sędzią).

Sklepiakarz z przedmieścia zaskarżył jakąś pociwczą kobiecinę i jej męża o 46 koron za pobrane na kredyt wiktualny.

Babula stała sama wobec sędziego i uznaje długi. Chodzi tylko o jakąś ilość w spłacie. Oto przebieg dyskusji na temat pomiędzy sędzią a pozwana.

— A wio, jakbyście też mogła długi spłacić?
— Nie mogę płacić wiele.

— Wszakże jesteście zamężną. Kasper to chyba wasz mąż? Czyżbyście się rozwiedły?
— Rozamnie się, ożenił się ze mną... ale wiktualny kupione.

— Odczenie robiła przed zamążpójściem?
— Byłam student wolnego.

— Oczywiście i Alę proszę mi też powiedzieć, ile tak mąż wasz zarabia miesięcznie?
— On nic nie może płacić.

— Czemu on się zajmuje?
— Jest chory.

— Ale, kiedy się zdrow — co też robi wtedy?
— Wtedy nie ma roboty.

— Nie chcecie mnie rozumieć, moja dobra kobiecie. Pytam się, jakiego rodzaju zarobkiem jest wasz mąż? Czemu on się trudni?
— Sznka roboty.

— A wż?
— Czekam, aż ją znajdzie.

— Alę, proszę mi powiedzieć, jak życieje?
— Żyjemy, jak możemy.

— Macie rodzinę?
— Pewnie, sześcioro dzieci.

— Czy są na waszem utrzymaniu?
— Nie, są pochowane na cmentarzu.

Sędzia, rozpozyczący temi odpowiedziami, a jednak, litując się nad biedaczką, nakłania wierzących, ażeby przyjąć zapłatę w dziesięciu miesięcznych ratach i na ten sprawę kończy.

Kurs Kokowcewa.

Rozwane zjedzenia. — Kokowcew solidaryzują się z kurem Stolypina. — Duma uchwała ustawę o Finlandy. — Wydrębnienie Chelmszczyzny.

Zjedzenia, jakoby nowy szef rządu w Rosji Kokowcew zamierzał oddać kierunek liberalniejszy i szłogodzie system ucisku „narodowców” — rozwinął się w niwecz. Ostatnia mowa Kokowcewa w Dumie świadczy, że Kokowcew przeszedł na stronę nacjonalistycznej i czarnosoboniej większości Dumy i chce kroczyc dalej drogą Stolypina. Chodziło o sprawę fińską — a Kokowcew oświadczył:

„W sprawach, dotyczących interesów żywnych państwa, w sprawach w stosunku do Finlandy i mających znaczenie ogólnopństwowo nie może być różnicy w poglądach i nie może być wązów ze strony następę w stosunku do jego poprzednika. (Długotrwałe oklaski całego centrum i pracowców) Wszystkie te sprawy zbyt głęboko dotykają potrzeb ducha rosyjskiego. — Twiż uie w samem rzedzin naszej świadomości. Dlatego nie może być różnicy pomiędzy przedstawicielami władzy rządowej i następcą zmarłego sekretarza stanu, Stolypina, z takim samym conajmniej prze-

konaniem, jak on sam, będzie bronił wniesionych projektów”.

Nacjonalistki tryumfują tedy nadal na całej linii.

W sprawie Finlandy, jak telegrafują z Petersburga, zapada ważna decyzja. Duma przyjęła w drugim czytaniu projekt ustawy przyznający wszystkim poddanym rosyjskim w Finlandy te same prawa, jakie posiadają obywatele fińscy.

Wniosek, aby żydnym przyznać w Finlandy takie prawo, jakie posiadają w Rosyi poza strefą osiedlenia, został przez wnioskodawcę cofnięty.

Sprawa Chelmszczyzny również będzie zainicjowana po myśli czarnych sotni. Protestów polskich posłów nikt nie słucha: W komisji prawodawczej Dumy uchwalono już wniosek o zadanie od kuryl rzemysłki przyzwolenia na stopniowe wprowadzenie języka rosyjskiego w kościełnem nabożeństwie w Chelmszczyźnie. Uchwalono też przyłączyć do Chelmszczyzny powiat Brzeski i nazwę miast Brzeżca przemianować na Berezje. — Zjawie się, że wyłączenie Chelmszczyzny przelidza w plerwszej połowie grudnia.

(Przy tej sposobności zaznaczamy, że w Lwowie zawiązał się „komitet Chelmski”, który zajmie się obudzeniem akcji protestującej wśród ludu polskiego w Galicyi i wyda broszurę o tym gwałcie rosyjskim).

Telegramy „Nowin”.
Z Izby posłów.

Posiedzenia czwartkowe.

Wiedeń. Prezydent podał na początek dzisiejszego posiedzenia do wiadomości złożenie mandatu przez posła Ebenbocha, poczem Izba przystąpiła do dalszej dyskusji drożynianej.

O poprawie bytu pocztowców.

Wiedeń. W subkomitecie dla pocztowców komisji dla funkcyonaryuszów państwowych zamysł projektowanego podwyższenia o 60 kor. dla kwalifikowanych ekspedycyentów pocztowych, uchwalono o 200 K. Examinowanych ekspedycyentów, którzy stoją na czele urzędów pocztowych I i II klasy uchwalono po 150 latach ad personam mianować pocztmistrami. Zastępcy ministerstwa handlu i skarbu oświadczyli, że obstają przy swoich propozycjach.

Telegramy „Nowin”.

Skazanie ruskiego adwokata.

Lwów. (Tel. pryw.) Odbyla się to rozprawa przeciw adwokatowi drowi Andrejowi Kosowi z Kaluzna za to, że podczas rozprawy przeprowadzonej niedawno przeciw studentom ukraińskim o napad na uniwersytet w swoim przemówieniu użył słów: Cześć ci młodzieży ukraińska, żeś w tej sprawie postąpiła tak, jakżeś postąpiła. Dr Kos został skazany za pchwalanie czynu karygodnego na 1 miesiąc aresztu z zamianą na 450 kor.

Hr. Stürgkh a sprawa urzędnicza.

Wiedeń. Jak dzienniki donoszą hr. Stürgkh akceptuje znany wniosek Koła polskiego, który żąda przedewszystkiem przyznania urzędnikom jednorozowego dodatku drożynianego.

Hr. Stürgkh oświadczył ma Izbie, że w najbliższym kwartale wniosie ustawę o placach urzędniczych, która obejmie głównie awans czasowy i pragmatyk szluzowa.

Rosya chce wkręcić do Peraly.

Berlin. Z Petersburga donoszą, że rząd rosyjski zagroził Peraly, że jeżeli w 48 godzinach nie odpowie na notę, to Rosya wysię przygotowane już wojsko do Kaswin.

W przedmiocie akcji na morzu Egipskiem.

London. (Tel. wj.) Donoszą tutaj, że flota włoska stiel skoncentrowana koło Krety, z zamiarem wysłania akcji przeciw wy-p-m Lennos lub Mitylene. W razie akcji w Dardanelle sędzą tutaj, że flota włoska uległa zupełnemu zniszczeniu, gdyż nadbrzeżna bateria tureckie zapoatrzone są w dalekość armaty Krupa.

Adwokat krajowy

Dr Kazimierz Ostrowski
otworzył kancelaryę w Krakowie, Jagiellońska 11, I piętro. Telefon 2973.

Pierwszorzędne dekoracje i umiędzianie.

Odszacowanie meblarstwa i kryształu.

Zakład pogrzebowy J. Horak

Kraków ul. Mikołajska 1. 14
Telefon Nr 248.

Najtańszy przewóz zwłok, skahumyscy etc. 10

Zimowe czapki, Kapuzy, Switery męskie i damskie, Szale sznelowe jedwabne, Pledy angielskie, Rękawiczki wełniane i skórkowe, nadto w wielkim wyborze Kufry, Walizy, Necessary, Parasole, Kalosze, najnowsze Torebki skórkowe damskie od K. 4.50 wywyż

ANASZYFRONCZ Kraków, ul. 17
Floryańska 17

